

மரியாதையாக இருக்கும் என்ற தோன்றுகிறது.

இங்கே முகநடலில் நான் அவ்வப்போது படித்து ரசித்த கவிஞர் எம். ஏ.ஷகியின் அராமயான கவிதைகள் சில, என ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகளோடு தரப்பட்டுள்ளது. உங்கள் கவித்துவத்தை சாவு காவு வாங்கவியலாது. தோழி. சனென்று வாறுங்கள்.

0000.0 00000000 0000000000

1

பிப்பெய்திய அன்று
கடிச்சுபட்டு நின்றவளை
கண்ட மித்த சகோதரனின்
அர்த்தங்கள் கற்பிக்க முடியாத
கலங்கிய கண்கள்
முதன் முறை மார்பை மறைக்க
தாவணி அணிந்த
பெரிய மனுஷி வெட்கம்
பிரசவப்போராட்டத்தில்
உயிர் அற்றுந் ததாய்
சோர்ந்த நரேம் கட்ட
சயீன் அழுகுரல்
நோன்பு திறக்கும்
முதல் மீன்று மிடறுத்தண்ணீர்
பவுடர் அதிகமாக அப்பியிருந்த
எந்தன் முகம் துடதைத்து
சரிசெய்த தந்தையின்
கடைசிப்பரிவாகக் கலை வாசம்
பிரிவசைச் சொல்லிச்சென்ற
'மறக்கமுடியலடி'...என
நா தளுதளுத்து நீ பசிய
வார்த்தையால் மன அச்சில்
கோர்வையான வியாசங்கள்
மறுபடியும் .

Rendered in English by Latha Ramakrishnan(*First Draft)
The incomprehensible teary eyes
of the elder brother
upon seeing her standing diffidently
on the day of attaining puberty
The shyness of an adult woman
on the first day of wearing 'Dhavani' for
covering the breast
The cry of the new born baby

Written by - லதா ராமகிருஷ்ணன் -

Wednesday, 03 July 2019 08:10 - Last Updated Wednesday, 03 July 2019 08:28

heard at the instant when
growing immensely weary
as if on the throes of Death
while giving birth
The first three gulps of water
at the commencement of fasting
The smell of father's 'lungi'
wiping my face having too much of
talcum powder
at his final parting
All these and more
crowd the memory
as bidding goodbye and going away
the words you choked to pronounce
'Can't forget, you know....'

2

ஆகாயத் தின் நிழலை
வரைந்து காட்டுவாயா
அது எப்படியிருக்கும்
கடலுக்கடியில் இருண்டு தளிரிகிறதே அது போலவா
கடலின் நிழல் எங்கே
அதைத் தேடிச் சொல்லியா அலகைகள்
தூரத்தபட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன
அலையைத் தூரத்துவது யார்
காற்றா
காற்றின் நிழலை பார்த்திருக்கிறாயா
அதை எனக்கு பிடித்து தருவாயா
கிளகைகளுக்கும் ஒழிந்திருக்கும்
நிழல் எதனுடையது
காட்களின் நிழல் பச்சையாகுமா
அப்படியானால் அவை சரகாகும்
போது நிழல் என்னவாகிறது
மலகைகளின் நிழல்கள் அவ்வளவு
விரைவாக வளரந்து குறுகுகிறதே
நிழல் தயேந்துபோகுமா
மறைந்து போகுமா சொல்
வளரந்து தயே வதற்கு கற்றுக்கொண்டது நிலவு என்றாய்
ஒரு தொங்கலில் நிற்கும் என
நிழலும் நீண்ட வளர்கிறது
நீ அந்த திசையில் தான்
நின்றன்கொண்டிருக்கிறாய்
நிழலை பிடிப்பது உன்னால் முடியுமானதுதான் ...
என் நிழலுக்கு பசியெடுக்கும் போது
உன் காதலை
தின்னக்கொடுப்பாயா

Written by - லதா ராமகிருஷ்ணன் -

Wednesday, 03 July 2019 08:10 - Last Updated Wednesday, 03 July 2019 08:28

உனக்கு மட்டும்தான் திறக்கத் தெரிந்த
உன் அறையின் சுவர்கள்குள்
ஒழித்துவைப்பாயா
உன் படுக்கையை அணுபவிக்கும்
இருட்டில் மட்டும்தான் வெளியில்
எடுத்து வராமல்கொடுப்பாயா
எதிர்ப்போல் வருடவாய்
அலை, கரையை தழுவாவது
போன்றா
காற்று, கிளையை உசுப்புவது
போன்றா
துளிரில்ையை மூக்குவது
போன்றா ...
அவையெல்லாம் பழையவை,
புதிதான ஒன்றைப்போல
வராமல்கொடுக்க நான் சொல்லியா
உனக்கு தெரிய வேண்டும்
உன் அறையை விட்டு நீ
வெளியேறும் போது மட்டும்தான்
பிரதிக்குள் அடதத்துவிட்டு
அதனருகில் 'அன்பே என முத்தம்'
என்று எழுதிவிட்டுச் செல் போதும்
நிழல் நிஜமாக உறங்கிப்போகும்

Will you draw the shadow of sky and show
How would it be
It turns darker inside the sea – deeper and deeper
Similar to that
Where is Sea's shadow
Are the waves chased to go seeking it
Who is chasing the waves
Wind
have you seen the shadow of Wind
Will you grab it for me
Of which is the shadow
hidden inside the branches
Is green the hue of woodlands
If so when they turn ripe and shrunken
what happens to the shadow
How fast the shadows of mountains
grow and shrink
Will the shadow wane and
vanish, tell me
The Moon has learnt to grow and wane
observed thee.
Stationed in a hanging suspended state

Written by - லதா ராமகிருஷ்ணன் -

Wednesday, 03 July 2019 08:10 - Last Updated Wednesday, 03 July 2019 08:28

கடல் காற்று தீண்டும் போதோ...
மனித காலடி பதிக் க முடியாத ,
சூரிய ஓய்வுமும் ஊடாருவ முடியாத , அதிக அமுக்கம் அடர்ந்த
கூளிர நிறைந்த ஒன்றன் மலேனொன்றாக அலகைகளால் மட்டப்பட்டிருக்கும் கடலின்
அடித்தளத்தில் சூழ்ந்திருக்கும் கருமயை நோக்கியே
என் எண்ணங்கள் பயணித்திருக்கும்
கரையின் சூற்றுச் சூழலை மறந்து சினென்று விட்ட மனத்தை இலகுவில் மீட்க முடியாமல்
ஒன்றித்து நின்ற பொழுதுகள் தான் அதிகம்
தனித்து விடப்பட்ட தவித்த சூழ்ந்த தாயகைக் கண்டதும் ஓடிவந்து அணைத்து
ஆறுதலடைவது போலவே இந்தக் கடலடித்தளத்துக்குள் விரைந்து விடக்கூடாதா
நானும் ? இதுதீராத ஏக்கமாகவே வளர்ந்து வருவதை ஏனென்று சொல்லத்தெரியவில்லை
கடலுக்கப் பாலிருந்து சொல்லப்பட்ட கடல் பயணங்களில் வளர்ந்து
கடல் ஊடாறுத் ததாலயே முடிந்து போன காதலும்
கடலையையோடே உறவாடி
கடலையே உயிர் துறந்த உடன்பிறப்பும்... நஞ்சுக் குள்
கடலை நிறுத்தி அலை முழுக வைத்த சம்பவங்கள் தான் ..
எனினும்
கடலை அன்னையாகவே நின்கைக்கிறது உள்ளம்
அன்னையின் மடிச்சலையில்
தலை சாயந்து உலகை மறக்கும்
தனித்த மனதில் மலேக்கொள்ளும் அமதியை இதே கடலை பார்த்திருக்கும்
பொழுதுகளில் அடர்ந்து கொள்கிறது அலகை கழியும் மனதும் .
புவியின் பெரும் பகுதியை உவரநீரால் ஆட்கொண்ட இப்புவித்தளத்தை பரி என்பதை
விட கடல் என்றே பெயர் சூட்டியிருக்கலாம் என்று ஆதங்கம்
எனக்குள் எழும்
நான் கடலின் காதலி
கடலையையில் மிதப்பதற்கல்ல
என்னுடல் ...
படபைபின்
பெரும் பகுதியை தன்னுள் அடக்கி
மலகைகள்
கனவாய்கள்
குககைகள்
பள்ளத்தாக்குகள்
சூரங்குகுகள்
என்பல மர்மப் பிரதேசங்களாகக் கொண்ட அதிபயங்கரப்பெரும் இரூள் சூழ்ந்த
கடலினடித்தளத்தில் சமாதியாகிடத்துபிக் கும்
கடல் காதல் , காதல் கடல் என்னுடையது

This rare vast expanse of water which is impossible to cross
I am never able to go beyond even with the help of memories
Its depth, massive length and breadth
current, swirl, rage
waves gushing forth, the magic of salty water offering rain
when ponderings over its beauty-par-excellence of its hues and tinges
such as blue and green upon all over its surface

surround me
even the tiny water-span of the great grand sea
causes in me the deep longing of a childless mother
whose heart is so full of the sweetness of baby's blabbering
and refuse to step out....
This is not the same as the solitary- reaper feeling that you get
while looking up above, at the sky;
this is completely different.
hile seeing the expanse of water
lying so still resembling some simpleton in deep sleep,
with quicklime paste evenly applied,
while standing there with feet soaked in it
while being felt by the sea-breeze
my thoughts would invariably wander towards the all pervading darkness in its depth
so dense and heavy where no man can tread
even the sun can't pierce;
covered with layers of waves so cool, too chill.
All too often I had stood there , in absolute unison
unable to extricate my heart that had gone away,
completely oblivious to the shore and the surroundings
Why not I too come running to this waterbed?
This longing keeps growing as thirst unquenchable,
I am at a loss, just as a child left alone
and filled with fear and anguish
on seeing its mother come running and finds solace in her arms
to say why.
Love spelt out from beyond sea and bloomed in voyages
And ended because of sea stepping in between
My sibling spending time with the waves
And losing life in the sea itself
Are indeed incidents that flooded my inside with sea and made me drown in waves. True...
Yet
My heart views the sea as my dear mother
Lying with my head on mother's lap,
turning oblivious to the world
and the lonely heart turning calm and composed
the same quietude my disturbed heart secures
when I keep looking at this sea
I can't help feeling sorry that this earth
most part of which is surrounded by salty water was not befittingly named Sea instead of
Earth...
I am the beloved of Sea
Not for floating in the waves
my torso is....
Containing within itself
a hell of a lot realm of Creation

Written by - லதா ராமகிருஷ்ணன் -
Wednesday, 03 July 2019 08:10 - Last Updated Wednesday, 03 July 2019 08:28

Mountains

Canals

Caves

Valleys

Mines

so

filled with many a mysterious region and shrouded in deadly dark

craving to be buried in this very bottom of sea-

such a Love of Sea, Sea of Love

Mine

4

புயலில் சிக்கிய

அரசமரத்து இலைகளாய்

உணர்வுகள் உடலில்

சலசலத்து அதிர்வுற்றிருக்க

கருமசைவப்பின் வயிற்றுக்குள்

செரிமானம் அடையாத திணறிக் கொண்ட

பொழுதொன்றில்

கபர்முனை பளிர்ந்த துரோகத்தின் வாளபை

பற்றியிருந்ததில்

இரவும் பகலும்

துண்டிக் கப்பட்டது

துவன்றிருந்தன

காதல் அனதை துக்கும்

வெளியே கைகட்டி

நின்றன கொண்டு து

As the leaves of Pipal tree

caught in the storm

feelings and sensations kept fluttering and

reverberating in the body -

on an hour when

the gloom got stuck in crimson's abdomen,

With indigestion suffocating,

As I held on to the shining

razor-sharp sword of betrayal

Day and Night remained

severed;

struggling to breathe.

Love stood beyond everything

with folded hands.

5

□□□ □□□□ □□□□

Written by - லதா ராமகிருஷ்ணன் -

Wednesday, 03 July 2019 08:10 - Last Updated Wednesday, 03 July 2019 08:28

கரையிலிருக்கிறேன் .

இடப்பெயர்வுக்குப் பின்னான தசாப்த தனிமையுடன் நிசப்தித்திருக்கும்
மலகைக் கிராமத்தின் பிரதிமகையாய் நிழலாட்கின்றன

கயைசதைத்து விடபெற்றவைகள் .

வெகுதொலைவானது கடல் என்கிறாய் இழந்தவற்றையும் கடல் என்கிறாய் ..

உறும்பும் அலகையுடன் பசு இரசைச் சலாய் கொதித்தழும் கடலின் கரையில்
அன்றிருந்தோம்

தீ ராத பசியுடன் அது கரையைத் தின்றுகொண்டிருந்தது .

முள்ளந்தண்டில் சிலலிடும் அச்சத்துடன் வெறித்து நின்ற என்கண்களையெண்ணுகி
ஆலாபித்து சாய்ந்திருந்தாய் மணலில்

உலர்ந்த உதட்டில் வெடிப்புக்களை உப்புக்காற்று நிரவ, கசிந்துகொண்டிருந்த கடலின்
மென்மணக்கத்திலிசைந்து புதையுண்டிருந்தனே

மனவெளியில் படர்ந்திருக்கும்

எனது கடலுக்கூள்

இன்னும் நீ இழந்ததாய் சொல்வதும் தொலைத்ததாய் அங்கலாய்ப்பதுமான கடல்
எனதில்லை

அது சாபங்களால் புரட்டப்பட்ட இறந்த கடல் போன்றது.

ஈரமணலில் ஊறியொன்று கீறி நகர்ந்த சிறுகோடாய் இழையோட்கிறது புன்னகை
விடுவிக் கப்பட்ட நிலத்தில் உதிரும் சருகின் நரம்பிழைகளில்

மீட்ட விரையும் காற்றின் பாதையில் பயணிக்கும் மனதுடையவளாக இப்போது நான்
மட்டும் கரையிலிருக்கிறேன்

ஆழ்ந்த மெளனத்துடன் தன்னில் படர்ந்த வானமென்மணல்களால் ஆராதித்தபடி
மல்லாந்து கிடக்கிறது கடல் ..

5 THIS IS MY SEA

On shore I am

That which were taken leave of
with an adieu

sway as the phantom silhouettes of
the figurines of mountain-range hamlet
steeped in decade-long silence
after displacement

'Sea is so faraway' say thee
'All that is lost is the sea so vast'
claim thee

We were there on the shore
of the roaring sea
soaring in rage
with rumbling waves

With unquenched hunger
it was gobbling up the shore.

My eyes staring
with fear pervading my spinal column

watching it all too minutely
and expanding infinitely
you were reclining on the sand.
With salty breeze stroking the cracks of dry lips,
in absolute consonance
immersed in totality
I remained in the sea
within.
Also
the sea that you claim to have lost
lamenting at its having gone off course
is not mine.
That of course
is like a dead sea rolled over
with curses outnumbered.
As a thin stroke of line soaked in the wet sand
and is drawn
a smile sprouts.
As one inclined to voyage along the passage of wind
that hurries on to play the strings of
the nerves of withered leaf
dropping on the land retrieved
now
all alone upon the shore
I remain.
In silence supreme
with the laurels of waves
hauling the firmament
that pervades the entire interior
the sea lays there facing upward.

ramakrishnanlatha@yahoo.com